

ZWIJNERIJEN MET ONZE FAUNA

Deel 7

DE ZAAK VAN DE ZWANENDRIFTER

**DE ZAAK VAN DE ZWANENDRIFTER: TERREUR IN HET GROENE
HART**

Task Force Jachtmisstanden stelt zich primair ten doel. om misstanden welke voortspuiten uit het met voeten treden van de oorspronkelijke Flora en Faunawet, die gedurende de centrumrechtse regeringscoalities van CDA en VVD in de jaren 2002 – 2012 volkomen naar de hand van hobbyjagers werd gezet, op te sporen en voor het voetlicht te halen.

Daarbij wordt samengewerkt met andere buitenparlementaire organisaties, zoals de Faunabescherming, Ganzenbescherming Nederland, de Dierenbescherming, Jachthutten.nl, Groen Front, provinciale meldpunten Jachtmisstanden en actiegroep Stop de Ganzenmoord. Hierbij zijn Waarheid en Gerechtigheid onze enige wapens!

Task force Jachtmisstanden/de Faunarecherche

De zaak van de Zwanendrifter

INHOUD

1. INLEIDING
2. HEIMELIJKE VERLENGING
3. ONBESCHAAMDE VRIENDJESDPOLITIEK
4. KLOMPENDANS IN DE BREE
5. ZWANENSLACHTERIJ WEIJPOORT
6. DE DRIFTIGE DRIFTER 1
7. DE STROPENDE DRIFTER
8. HET WARE GEZICHT VAN DE ZWANENDRIFTER
9. BESCHERMELING VAN HET CDA
10. SAMENVATTING, CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

TASK FORCE JACHTMISSTANDEN/ DE FAUNARECHERCHE

ZWIJNERIJEN MET ONZE FAUNA

DEEL 7

ZWANENDRIFTEN

EEN KIJKJE ACHTER DE SCHERMEN VAN EEN LOUCHE AMBACHT

DE ZAAK VAN DE ZWANENDRIFTER: TERREUR IN HET GROENE HART

1. INLEIDING

Een Zwanendrift is een oud -feodaal middeleeuws recht tot het in halfwilde staat houden en exploiteren van knobbelzwanen. Aanvankelijk was dit – evenals het Kooirecht met de bijbehorende Kooiker - een “Heerlijk Recht” dat voorbehouden was aan de landadel, maar uitsluitend uitgeoefend werd door handwerkslieden die zich Zwanendrifter noemden.

De geleewiekte en van een brandmerk in snavel of zwemvlies voorziene zwanen werden paarsgewijze in het voorjaar in de polders uitgezet waar zij zich vermenigvuldigen. Tijdens de slagpenrui van de oudervogels werden de kuikens door de drifter gevangen, op een hakblok geleewiekt en tevens gebrandmerkt.

Afbeelding 1: Alle zwanen worden in de snavel gebrandmerkt.

Hierdoor werden zij toegevoegd aan het levend vermogen van de drifter. Vroeger werden de volgroeide zwanen verkocht als parkvogels, maar de meerderheid werd geslacht en als gevogelte verhandeld. Het zwanenvlees was vooral gewild bij de Joodse bevolking van de grote steden, in het bijzonder Amsterdam.

Afbeelding 2: Hoewel er nog steeds zwanenparen levend worden verkocht als parkvogels voor grote tuinen en waterpartijen stelt die handel al jarenlang weinig meer voor. Eenmaal als jonge vogels aangeschaft bereiken zwanen immers leeftijden van meer dan vijftig jaar!

Na de Tweede Wereldoorlog was de handel in zwanenvlees nagenoeg stilgevallen en ook was er weinig vraag meer naar siervogels voor waterpartijen. Zwanen komen namelijk gemakkelijk tot broeden en planten zich royaal voort, waardoor die markt snel verzadigd was. Daarom stopte het gros van de nog resterende drifters met hun bedrijf en liet de uitgezette broedparen aan hun lot over.

Dit leidde vanaf de jaren '60 tot het ontstaan van een snel in omvang toenemende broedpopulatie: in eerste instantie in de laagveenpolders van Zuid – en Noord- Holland en Utrecht, maar van daaruit al snel ook elders in ons land.

Afbeelding 3/4: Overall ontstonden grotere of kleinere concentraties van knobbelzwanen die feitelijk allemaal nazaten zijn van het verwaarloosde vliegende vermogen van de vroegere zwanendrifters. Want de échte wilde knobbelzwaan is destijds door hun toedoen uitgestorven.

In 1998 besloot het Kabinet Paars 2 dat het oude ambacht van Zwanendrifter niet langer paste in ons tijdgewricht. Daarom werd ervoor gekozen om de driftvergunning van de enige toen nog actieve zwanendrifter – P.Oostveen te Nieuwerbrug – nog eenmaal voor een periode van tien jaar te verlengen tot en met 31 maart 2008. Op 1 april 2008 zou dus definitief het doek vallen over dit – ook toen al veelvuldig in opspraak rakende – middeleeuwse artefact.

Maar dat zou gans anders gaan lopen dan de wetgever destijds voor ogen stond! Recentelijk bleek er zelfs een nieuwe drifter bij gekomen te zijn. Feitelijk dus een wetmatige onmogelijkheid! In dit door confessionele machtsmachinaties en parlementaire labelkakerijen vergiftigde dossier blijkt echter letterlijk alles mogelijk te zijn!

Afbeelding 5: Afgegaasde vijver met slachtzwanen in Weijpoort.

2. HEIMELIJKE VERLENGING

Op 1 april 2008 beleefde ons land de regeerperiode van het vierde kabinet Balkenende, waarin de uit het Groene Hart afkomstige boerendochter Gerda Verburg minister van LNV was. Al snel bleek, dat zij buiten het Parlement om de driftvergunning van Oostveen had verlengd en daarvan geen melding had gedaan in de Staatscourant, zoals dat staatsrechtelijk hoort plaats te vinden.

Aangezien noch de regering, noch de Kamer of de Senaat hiervan een punt wenste te maken, werd de driftvergunning zonder enige inhoudelijke discussie verlengd voor een periode van vijf jaar. Dus tot en met 31 maart 2013.

Hierbij werd botweg voorbijgegaan aan de jarenlange stroom van met bewijsmateriaal gestaafde klachten en aangiften over de misdragingen en bedreigingen die begaan en geuit werden door deze zwanendrifter en zijn zonen.

Ook tijdens ons onderzoek zou op onthutsende wijze blijken, dat primitief- middeleeuwse misdragingen door het CDA te vuur en te zwaard worden beschermd, ten koste van de veiligheid van boer en burger in onze publieke ruimte. Maar vooral ten koste van de beschaafde en respectvolle omgang met dieren!

Afbeelding 6: Als persoonlijke kennis van Oostveen misbruikte Gerda Verburg haar positie als minister van LNV: een bestuurlijk hals misdrijf!

3. ONBESCHAAMDE VRIENDJESPOLITIEK

Omdat een democratische rechtstaat exciteert bij de gratie van gelijkberechting van alle burgers en er voor de bewindspersoon geen enkele staatsrechtelijk houdbare reden was om af te wijken van de zienswijzen van de wetgever anno 1998, verzochten de Faunabescherming en de Partij voor de Dieren ons om nadere informatie te achterhalen met betrekking tot de verlenging van de driftvergunning.

Daartoe brachten wij een bezoek aan de zwanendrifter in diens woning in het buurtschap De Bree onder Nieuwerbrug. Hierbij vernamen wij uit de mond van P. Oostveen zelf, dat hij minister Verburg al van kindsbeen af persoonlijk kent, dat zijn zoon onroerend goed kocht van de familie Verburg en dat hijzelf de jacht uitoefent op landerijen van Verburg's broer.

De heimelijke toevoeging: *“nee hoor, die verlenging was helemaal geen punt, dat regelde Gerda wel even voor me!”* gaf ons een kijkje in de diepe krochten van de confessionele onzuiverheid van bestuur. Want geen enkele bewindspersoon of ambtsbekleider in het openbaar bestuur is gerechtigd om bekenden te bevoorrechten boven andere burgers!

Afbeelding 7: Locatieonderzoek in het Groene Hart, juli 2009.

Afbeelding 8: Naar verluidt kocht een van Oostveens zonen de hoeve Vrede best kort tevoren van de familie Verburg. Maar dit kan en mag geen reden zijn om de zakelijk en persoonlijk bekende zwanendrifter te bevoordelen.

4. KLOMPENDANS IN DE BREE

Van meerdere zijden was ons verteld, dat Oostveen zijn voor de slacht gevangen zwanen in veeschuren bij boerderijen in en rondom zijn woonplaats stalde. Omdat vrijwel alle boerderijen daar honderden meters vanaf de doorgaande weg staan was het moeilijk om dit te verifiëren zonder in overtreding te geraken. Vanaf een niet als Eigen Weg kenbaar gemaakte ontsluitingsweg nabij een boerderij in buurtschap de Bree, poogden wij zicht te krijgen op aard en kwaliteit van zulke opslagruimten.

Dat dit niet in dank werd afgenomen bleek enkele minuten later, toen wij op de Provinciale Weg N458 werden aangevallen door een in groene overall geklede man op klompen. Dit zou later een van de zonen van P.Oostveen blijken te zijn.

Omdat wij niet gecharmeerd waren van een fysiek onderhoud op en langs de openbare weg, zagen wij beleefd af van nadere confrontatie. Maar wij begrepen uit dit voorval, dat streekbewoners ons terecht hadden gewaarschuwd voor het opvliegende karakter van Oostveen en zijn nageslacht.

Afbeelding 9: Afgezien van de kleuren geel en groen was er niets folkloristisch aan het optreden van Oostveens zoon op de openbare weg N 458 in boerenbuurtschap De Bree.

5. ZWANENSLACHTERIJ IN WEIJPOORT

De zwanenslachterij van Oostveen bevindt zich aan de Weijpoort ten westen van Nieuwerbrug. De geslachte dieren zouden volgens zegslieden overwegend tot blikvoer voor honden en katten worden verwerkt. Oostveen baat zelf een handel in dierbenodigdheden uit waarin dat zwanenvlees zou worden vermarkt.

Afbeelding 10/11: Er is naast de slachterij nog altijd de oude ren waarin ter dood gedoemde zwanen vers worden gehouden. Het geheel wordt zowel met camera's als met stil alarm bewaakt.

Informanten gewagen ervan, dat er in deze slachterij ook ander gevogelte tot blikvoer zou worden verwerkt, zoals ganzen en eenden. Daarbij werd het bedrijf Duke Faunabeheer genoemd als toeleverancier of mogelijke zakenpartner.

Met het oog op de in 2008 begonnen grootscheepse ruiming van inheemse wilde ganzen kan dit een nieuw licht werpen op de toenmalige verlenging van Oostveen's driftvergunning door de minister van LNV. Zonder driftvergunning immers ook geen schimmige pluimveeslachterij. De rol hierin van minister Verburg lijkt ons nopen tot nader justitieel -parlementair onderzoek.

Afbeelding 12: De zwanenslachterij bevindt zich rechts naast de vroegere woning van Oostveen.

Vanzelfsprekend stelden wij nader rechercherend onderzoek in naar sporen welke zouden kunnen leiden tot bevestiging van de banden tussen Oostveens zwanenslachterij in de Weijpoort en de handel in blikvoer met als hoofdingrediënt watervogels waarin Dick den Hertog vanuit Oene handel drijft.

Dat beide generatiegenoten goede bekenden van elkaar zijn is evident. Den Hertog werd geboren en groeide op in Mijdrecht en Oostveen aanschouwde het levenslicht in het 12 km daar vandaan gelegen Bodegraven. Een plaats waar Den Hertog zijn latere echtgenote zou huwen! Ook toen al was het metier van de watervogelhandel dermate nietig dat letterlijk iedereen elkaar kende.

6. DISCUTABELE ONTHEFFINGEN

Overigens werd ook Gerda Verburg geboren in de gemeente Bodegraven en lijkt het – gelet op haar boerenachtergrond- niet onwaarschijnlijk dat zijn niet alleen Oostveen, maar ook den Hertog al van kindsbeen af aan kent. Dit zou een verklaring kunnen vormen voor de ruimhartige wijze waarop Duke Faunabeheer in 2008 werd voorzien van een langlopende vrijstelling ten behoeve van het massaal verstoren, vangen, bemachtigen en/of doden van bij wet beschermde vogels.

In deze vrijstelling worden expliciet vogelsoorten genoemd als ekster, huismus, kokmeeuw, zilvermeeuw, Turkse tortel, merel, kraai, spreeuw, roodborst en roodstaart. Zéker bij laatstgenoemde twee soorten kan men zich de vraag stellen, met welk recht een minister van landbouw deze inherent nuttige zangvogels op een dodenlijst heeft kunnen plaatsen.

Er nog van af gezien dat er in de ontheffing expliciet gesproken wordt van “kraai” terwijl de officiële Nederlandse soortnaam Zwarte Kraai luidt en “roodstaart” de verzamelnaam is voor zowel Gekraagde als Zwarte roodstaart, kan de juridische vraag worden gesteld of de toevoeging van de wetenschappelijke naam er feitelijk nog wel toe doet om deze ontheffing onwettig te kunnen verklaren.

Geen enkele opsporingsambtenaar is namelijk bekend met wetenschappelijke namen, zodat toezicht, opsporing en handhaving uitermate discutabel worden wanneer niet ondubbelzinnig duidelijk is op welke diersoort de ontheffing wel en niet van toepassing is.

Wij geven de garantie dat voor het gros van de justitiële opsporingsambtenaren “kraai” synoniem is voor alle zwartgekleurde kraaiachtigen en dat naast zwarte en –gekraagde roodstaart ook blauwborst en nachtegaal voor roodstaart aangezien kunnen worden. Wetgeving en ontheffingen en vrijstellingen daarop behoren eenduidig en correct te zijn!

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwalITEIT

Naar aanleiding van het verzoek van de heer D.W. den Hertog op 8 januari 2008,
namens Duke Faunabeheer V.o.f.

gelet op artikel 75, lid 3, 5, en 6 van de Flora- en faunawet

Verleent hierbij aan: Duke Faunabeheer V.o.f.
t.a.v. de heer D. W. den Hertog
Adres: Schoepenweg 24
Postcode en woonplaats: 8243 PX LELYSTAD
Voor het tijdvak van: 21 november 2008 tot en met 20 november 2013

ONTHEFFING

FF/75/2008/002

Van de verbodsbepalingen genoemd in:

- artikel 9 van de Flora- en faunawet, voor wat betreft het doden, verwonden, vangen, bemachtigen of met het oog daarop opsporen;
 - artikel 10 van de Flora- en faunawet voor zover het betreft het opzettelijk verontrusten;
 - artikel 11 van de Flora- en faunawet voor zover het betreft het beschadigen, vernielen, uithalen, wegnemen of verstoren van nesten, hollen of andere voortplantings- of vaste rust en verblijfplaatsen;
 - artikel 12 van de Flora- en faunawet voor zover het betreft het rapen, uit het nest nemen, beschadigen of vernielen van eieren;
 - artikel 13, lid 1, van de Flora- en faunawet voor zover het betreft het vervoeren en onder zich hebben van eieren, nesten en exemplaren;
- voor wat betreft de ekster (*Pica pica*), huismus (*Passer domesticus*), kauw (*Corvus monedula*), kokmeeuw (*Larus ridibundus*), kraai (*Corvus corone corone*), merel (*Turdus merula*), roodborst (*Erithacus rubecula*), roodstaart (*Phoenicurus ochruros*), spreeuw (*Sturnus vulgaris*), Turkse tortelduif (*Streptopelia decaocto*) en de zilvermeeuw (*Larus argentatus*).

Alsmede van de verbodsbepalingen genoemd in artikel 15, lid 2, van de Flora- en faunawet voor wat betreft het buiten gebouwen vangmiddelen onder zich hebben die geschikt zijn voor het vangen of doden van dieren, te weten vogels en van artikel 72, lid 5, van de Flora- en Faunawet jo. artikel 11, lid 2, onder e, voor wat betreft het gebruik van vangkooien, en onder g, van Besluit beheer en schadebestrijding dieren voor wat betreft het gebruik van het net geschikt en bestemd om te worden gebruikt voor het vangen van vogels.

Tevens verleen ik u ontheffing van de verbodsbepalingen genoemd in artikel 72, lid 5, van de Flora- en Faunawet jo. artikel 7, lid 12, van Besluit beheer en schadebestrijding dieren voor het gebruik van het luchtdrukgeweer voor andere soorten dan de huismus en de verwilderde duif.
Daarnaast kunt u gebruik maken van artikel 7 lid 12, van het Besluit beheer en schadebestrijding dieren voor het gebruik van het luchtdrukgeweer in gebouwen voor de huismus en de verwilderde duif.

De ontheffing geldt voor alle gebouwen in Nederland.

Afbeelding 12: Dit dossier draagt een zo ondraaglijke odeur van vriendjespolitiek dat men zich de terechte vraag kan stellen, waarom toenmalig minister Verburg destijds niet bestuurlijk-juridisch is aangesproken en aangepakt op laakbaar handelen. Ook deze ontheffing is daarvan weer een voorbeeld.

7. DE DRIFTIGE DRIFTER

Dat Verburg's onwettig gesjoemel namelijk tot vreselijke gevolgen had kunnen leiden bleek op 28 mei 2011, toen Oostveen in een weiland bij Hekendorp werd aangesproken door een 86 jarige grondeigenaar, die hem al meermalen de toegang tot zijn eigendommen had ontzegd.

De reactie van de zwanendrifter bevestigde alle verhalen die er al tientallen jaren over hem circuleren in het Groene Hart. Hij vloog de hoogbejaarde man naar de keel en probeerde tot 5x toe om hem te wurgen.

Men zou mogen aannemen dat het Openbaar Ministerie hem daar op gepaste wijze over heeft onderhouden. Niets blijkt echter minder waar!

Hoewel meermalen herhaalde poging tot doodslag tegen een hoogbejaarde toch minimaal garant zou behoren te staan voor langdurige opsluiting met TBS, zien we echter drifter Oostveen op 25 april 2013 in de polder Bergambacht alweer in volle agressie tegenover een andere opponent staan.

Deze keer is een inwoner van Schoonhoven het slachtoffer, die het waagt om opmerkingen te maken die Oostveen niet bevallen. En dus laat hij zijn verbale effluent vergezeld gaan van doodsb bedreiging. En wéér komt het Haagse OM niet verder dan een ondermaatse uitspraak. De verdachte wordt niet strafrechtelijk vervolgd!

Als reden hiervoor voert het OM aan dat "het levensgedrag van verdachte dan wel de omstandigheden die tot het delict hebben geleid, in belangrijke mate zijn gewijzigd!"

En dus laat men deze gevaarlijker crimineel ongemoeid en mag het slachtoffer het verder zelf uitzoeken. Hoe krom kan het recht zijn en in wat voor land leven wij eigenlijk sinds 2002, toen ons door het CDA wormstekige normen en onwelriekende waarden werden opgedrongen?

Bovendien is er absoluut niets aan het levensgedrag van Oostveen veranderd en blijft hij linksom of rechtsom het gezagsondermijnende drifterspad bewandelen en zich daarbij ver buiten de grenzen van het fatsoen en oorbare begeven!

Afbeelding 13: Overal in het groene hart nestelen zwanen van de drifter.

8. DE STROPENDE DRIFTER

Op 26 februari 2014 zag namelijk een boswachter van Recreatie Midden-Nederland in de omgeving van Zegveld hoe Oostveen doende was met het vangen van zwanen en daarbij zeer hardhandig te werk ging. Daarom waarschuwde hij de politie. Die constateerde, dat de drifter naast eigen vogels ook 9 bebloede dieren had gevangen waarvan niet aannemelijk kon worden gemaakt dat die tot zijn rechtmatig eigendom behoorden.

Feitelijk had hij dus wegens stroperij aangehouden, opgebracht en in verzekerde bewaring moeten worden gesteld. Maar na het opmaken van PV werd hij heengezonden. Wat gebeurde er op 26 februari werkelijk?

Afbeelding 14: Dit is volgens talloze meldingen de leeftijd waarop de jonge zwanen worden gevangen, gebrandmerkt en geleewiekt. Daar komt geen nagelschaartje aan te pas!

Omdat we in 2013/14 geen winter en al helemaal geen ijsgang hebben gehad waren de zwanenparen niet binnengehaald, zodat er in het Groene Hart en Midden-Nederland nog erg veel vliegvlug kapitaal van Oostveen rondzwom dat hij graag via zijn slachterij te gelde wilde maken. Daarmee was hij dus op 26 februari bij Zegveld bezig en had maar alvast wat jonge vogels van een halve vleugeltop ontdaan. En dat wil best bloeden!

Hij had haast, want binnenkort zou zijn opnieuw wederrechtelijk verlengde ontheffing verlopen. En door het zachte weer begonnen de volwassen zwanen alweer territoriaal te worden en zouden straks hun jongen verjagen, die hij dankzij het uitblijven van winterweer niet allemaal had kunnen oogsten en inblikken.

Het is immers een aperte leugen dat de dieren voornamelijk als parkvogel verhandeld zouden worden. Er is al tientallen jaren vrijwel geen vraag meer naar zwanenparen als siervogels en daaraan zou een ondernemer dan ook geen droog brood kunnen verdienen.

Behoudens hooguit een te verwaarlozen aantal worden alle gemerkte jonge zwanen na gevangen te zijn, in schuren of afgegaasde waterrennen opgeborgen en vervolgens geslacht, ingeblikt en vermarkt. Bovendien is er totaal geen zicht en handhaving op het wederrechtelijk vangen en leewieken van niet gebrandmerkte volwassen zwanen of het naar de broedmachine overbrengen van de eieren van zulke vogels. Ook dat is namelijk stroperij! Dát is het ware gezicht van deze zwanendrifter en daaraan had al jaren geleden een einde moeten komen!

Afbeelding 15 a-e: Zoals duidelijk te zien is, vangt Oostveen hier een volwassen zwaan die niet geleewiekt maar gewoon in slagpenrui is. Dat is dus een wilde vogel die hij helemaal niet mag vangen! Duidelijker kan stroperij niet worden aangetoond! Bovendien demonstreert de drifter hier zelf op welke leeftijd hij de jonge zwanen leewiekt en brandmerkt. Daar komt geen grein gevoel en compassie aan te pas!

9. HET WARE GEZICHT VAN DE ZWANENDRIFTER

Het gevederde kapitaal van Oostveen bestaat uit honderden knobbelzwaanparen die normaliter van maart/april tot aan het begin van de winter in de poldergebieden van West -Nederland leven. Al die volwassen vogels zijn geleewiekt en gebrandmerkt.

Omdat zwanen een hechte familieband kennen en jonge vogels (als zij het kuikenstadium goed zijn doorgekomen) het eerste zomer- en winterhalfjaar bij hun ouders blijven, is er weinig haast om de jonge dieren hun vliegvermogen te ontnemen.

Dit vond dan ook al van oudsher pas plaats op het moment waarop de families bijengedreven werden om het brandmerken uit te voeren. Deed men dat vroeger in het seizoen dan bracht dat veel overbodig werk met zich mee, omdat lang niet alle uitgekomen pullen ook daadwerkelijk vliegvlug worden

Door dat leewieken worden dus ook de jonge dieren tot onvervreemdbaar eigendom van de drifter. Dit leewieken gebeurde, zoals eerder gezegd, op barbaarse wijze met hakblok en kapmes!

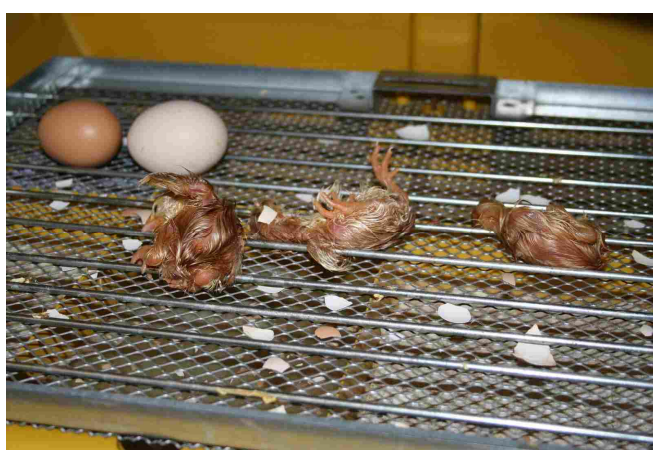
Aan tegenwoordige opposenten toont Oostveen graag een beduimelde stopfles vol pluizige topeindjes van donskuikenvleugeltjes en beweert onomwonden, dat hij alle kuikens met behulp van een nagelschaartje leewiekt. Direct na hun geboorte! Op die manier kan hij eenvoudige burgeropponenten wellicht misleiden, maar is hij bij ons aan het foute adres.

Want wie enige kijk heeft op de enorme uitgestrektheid van de poldergebieden tussen Lek - Ronde Venen - de Haarlemerringvaart en de autowegen A2 en A4, ziet meteen al de onmogelijkheid hiervan in.

Brandmerken en leewieken gebeurt dan ook nog altijd in één handelingsessie en dikwijls als de vogels al vrijwel of geheel vliegvlug zijn. Vandaar dat hakblok en kapmes of wellicht tegenwoordig een betonijzerschaar. Vandaar dus ook al dat bloed!

Voor het antwoord op die stopfles vol dons pluisjes bracht een vriendelijke jongedame uit het Groene Hart ons op het juiste spoor. Zij heeft de zwanendrifter vroeg in het voorjaar meermalen bezig gezien bij zwanennesten waaruit hij dan soms eieren meenam.

Desgevraagd schijnt hij ten antwoord te hebben gegeven, dat er teveel eieren in het nest lagen die toch maar overstuur zouden gaan, zodat hij ze in de broedmachine legde. Wij zijn deze Papekopse zegsvrouw zeer erkentelijk, want hiermee lijkt inderdaad ook dit raadsel opgelost te zijn.

Afbeelding 16 a-d: Een zwanendrift is feitelijk niets anders dan een pluimveehouderij in de natuur en van alle uitgekomen eieren verdwijnen er dus veel kuikens op natuurlijke wijze. Mogelijk wordt het surplus aan eieren uit te grote legsels kunstmatig uitbroed en tot snack verwerkt. Dat verhoogd het rendement en zou de stopfles vol vleugeltopdonsjes verklaren!

Wij blijven deze zwanenhouderij een obscuur, mistig en bizar bedrijf vinden en vragen ons af of de NVWA, de RVV en de Keuringsdienst van Waren hier wel toezicht op houden. Want linksom of rechtsom moeten die vleesproducten toch door een niet te verwaarlozen marktsegment verbruikt (lees: geconsumeerd) worden.

Wij nemen de meldingen van talloze informanten over de misdragingen van de zwanendrifter buitengewoon serieus. Zo zou hij op grote schaal zwanen mishandelen. Een inwoner van Zwammerdam vertelde bijvoorbeeld hoe zij er ooggetuige van was, dat Oostveen een zwaan letterlijk de grond in trapte en datzelfde deed met ganzen die hij vanuit een hut had aangeschoten.

Er is dan ook geen enkele reden om te twijfelen aan meldingen over zwanen die zonder enige vorm van proces worden afgeschoten wanneer het de drifter niet lukt om zo'n dier met de zwanenhaak te vangen. Dit zou naar verluidt altijd om niet geleewiekte wilde vogels gaan. Zulke dieren missen namelijk het brandmerk en daarom worden ze ter plekke achtergelaten!

Afbeelding 17: Talloze ooggetuigen maken al jarenlang tevergeefs melding van schandelijke misdragingen door deze zwanendrifter. Maar in het CDA vindt hij nog altijd een onvoorwaardelijke beschermengel.

10. BESCHERMELING VAN HET CDA

Hiermee is echter het bizarre verhaal over dit meer dan discutabele dossier nog lang niet ten einde. In de loop van de maand juli 2008 bleek namelijk, dat ons kortstondig tête à tête met de klompdansende zoon ertoe had geleid, *dat veelvoudig recidivist Piet Oostveen wekenlange “politiebescherming” genoot. Hij vertelde ons trots, dat de PvdD achter hem aan zat en dat “zijn vriendin de minister” ervoor had gezorgd dat er dag en nacht politie-surveillance en visitatiecontroles op de openbare weg rondom zijn woning werden gehouden.*

Wij namen de proef op de som en stelden vast dat dit tot in het centrum van Nieuwerbrug inderdaad het geval was! Natuurlijk vonden wij dit te krankzinnig voor woorden, maar noch toenmalig korpschef Jan Stikvoort van Regiopolitie Hollands-Midden noch de Vaste Commissie voor Justitie of enig lid van enige oppositiepartij vond het nodig om onze waarschuwingen ter harte te nemen.

*Zodat er dus tientallen agenten, hoofdagenten en dienstmiddelen wekenlang aan de functionaliteit van de politie werden onttrokken vanwege de zogenaamde veiligheid van een meer dan subversief persoon. Een veiligheid nota bene, die vanzelfsprekend nooit op enig moment door een in ons Parlement en Senaat vertegenwoordigde keurig nette politieke organisatie als de PvdD in gevaar is gebracht. En evenmin door ons, want wij houden ons **altijd** aan de wet!*

Wat er wél gebeurde in juli 2008 is dit: door deze daad van onversneden totalitair machtsmisbruik toonde het CDA onomwonden haar ware gezicht: het criminaliseren van een hen onwelgevallige oppositiepartij!

Van zulk laag bij de gronds machtsmisbruik tegenover een politieke collega-partij zou feitelijk ons hele openbaar bestuur onpasselijk behoren te worden! Het lijkt dan ook méér dan raadzaam om het complete dossier Zwanendrifter minutieus justitieel en parlementair uit te pluizen, daaruit lering te trekken en – waar mogelijk- sanctionerend op te treden.

Want zélf s aan wanbestuur dienen grenzen gesteld te worden!

Afbeelding 18: Hoewel er helaas maar één vleugel goed zichtbaar is, lijkt het aannemelijk dat ook deze volwassen vogel wederrechtelijk door Oostveen gevangen werd. Want waarom zou hij immers anders in hartje zomer volwassen zwanen gaan vangen?

11. SAMENVATTING, CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Evenals het beroep van eendekooiker, ganzenvanger of wilsterflapper stamt ook het ambacht van zwanendrifthouder uit lang vervlogen tijden. Al meer dan een halve eeuw geleden besloten toenmalige bestuurders echter, dat het niet meer van die tijd was om dieren te vangen ‘voor de dood’.

Echter, omdat men de activiteiten van kooikers en flappers een zekere cultuurhistorische waarde toedichtte, leek het beter om te kiezen voor een uitsterfsysteem dan botweg over te gaan tot een verbod op de vangst van die vogels.

Afbeelding 19: Zoals de eendekooiker, de ganzenvanger en de wilsterflapper hun activiteiten nog alleen in dienst van de wetenschap mogen verrichten, had ook de zwanendrift al langer dan een halve eeuw als economische activiteit verboden behoren te zijn. Dat zou enorm veel mensen en dieren decennialange ellende hebben bespaard!

Vanaf dat moment dienden alle gevangen eenden, ganzen en goudplevieren namelijk in het belang van het wetenschappelijk onderzoek geringd te worden en werden er ook biometrische gegevens verzameld. Voor ieder gevangen dier ontving men een vergoeding die in evenredigheid was met de geïndexeerde marktwaarde.

Bij deze bestuurlijke exercitie liet men de weinige nog resterende Zwanendrifters ongemoeid. Het aantal was na de Tweede Wereldoorlog al flink verminderd en omdat er nog nauwelijks brood te verdienen viel met zwanen houden en verhandelen nam men aan dat de drifters vanzelf zouden verdwijnen.

Omdat alle toenmalige drifters de middelbare leeftijd al gepasseerd waren, stopten in de jaren '50 en '60 vrijwel alle nog actieve drifters. Zij lieten merendeels hun zwanen in het polderland achter. Dit verrijkte onze avifauna met een snel in aantal toenemende populatie gedomesticeerde zwanen, die vanaf de jaren '70 veel schadeklachten zouden gaan opleveren.

Afbeelding 20: In de nadagen van de zwanendrift ontstond er vanaf de jaren '60 een almaar groeiende populatie wildlevende tamme knobbelzwanen die al snel tot klachten van veehouders leiden. De met hun bedrijf stoppende drifters hadden simpelweg verplicht moeten worden om hun geleewiekte en gebrandmerkte eigendommen uit de polders terug te halen.

Uiteindelijk resteerde nog slechts de zwanendrift aan de Weijpoort tussen Nieuwerbrug en Bodegraven, waar de toen nog jeugdige Piet Oostveen het ambacht in eren hield. Letterlijk met hangen en wurgen, zoals spoedig zou blijken.

Het werd namelijk almaar drukker in de buitengebieden die wij nu het Groene Hart noemen. Daardoor viel het steeds meer mensen op, dat het er in de zwanendrift Spartaans of zelfs barbaars aan toe ging. Vanaf de jaren '80 kwam er dan ook een gestaag aanwassende klachtenstroom op gang

Afbeelding 21 a-c: Eendenkooikers en ganzenvangers doen geen vlieg kwaad sinds er niet meer “voor de dood” wordt gevangen. Alle gevangen dieren worden geringd en weer in vrijheid gesteld. Alleen de zwanendrifter maakt er gehakt van!

Dit deed het tweede Paarse kabinet in 1998 besluiten, om de driftvergunning van Oostveen nog eenmaal te verlengen, met als onherroepelijke sluitingsdatum 31 maart 2008. Overweging was daarbij, dat Oostveen zodoende tot aan zijn pensioengerechtigde leeftijd dit bedrijf zou kunnen blijven uitvoeren. Gelet op de regen aan klachten die er aan het einde van de twintigste eeuw over de drifter binnenstroomde, was dit een daad van ongehoorde compassie van toenmalig staatsecretaris van LNV Géke Faber (PvdA).

Gedurende zijn leven heeft Oostveen echter zorg gedragen voor voldoende nakomelingschap, dat kennelijk staat te trappelen om vaders nering te continueren. Ten slotte zijn er niet voor niets al tientallen jaren grote waterrennen om honderden zwanen in onder te brengen achter het erf van zijn zoon, die als muskusrattenvanger bij het Hoogheemraadschap werkt. Waarschijnlijk heeft Oostveen langs deze weg de hem welbekende minister van LNV benaderd en zich zo weten te verzekeren van continuïteit van een ambacht, dat al een halve eeuw geleden bij het grofvuil gezet had behoren te worden.

Dat moet dus maar per 1 april 2015 gaan gebeuren!

Afbeelding 22: De zwanendrifter maakt er “gehakt” van!

Task Force Jachtmisstanden/de Faunarecherche, September 2014

Correspondentieadres en informatie: leo.vandenbergh@gmail.com